

KIADÓHIVATAL:
Szikes Antalkönyvnyo-
dája, hova az e. ö. íret,
pénzek, hirdetések és
minden a kiadóhivatal
érdeklő közlemények
küldendők.
Nyilatkozatban egy
sor közlési díja 10 kr.
Hirdetések jutányos
on vételnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR
Egész évre 5 frt. —
Félévre . . 2 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt 25 kr
SZERKESZTŐSÉG.
Beliczey-ut, 15. szám
hova a lap szerkesztési
szét illető közlemények
küldendők.
Kéziratok nem
adatok vissza

Posta hivatali mizeriák.

Nem múlik el nap, hogy a helybeli posta-hivatalnál uralkodó állapotok panaszra ne szolgáltatnának okot és pedig a nagy közönség jogos panaszaira. Ugy tudjuk, hogy a posta és távirda intézménye első sorban a közönség szolgálatában áll és csak így képezheti az államnak jövedelmi forrását. Amióta a posta és távirda az állami regalé egy fontos és jövedelmező forrását képezi, azóta fokozottabb mértékben is képes eleget tenni mind ama követelményeknek, a melyeket a kereskedelem és ipar tőle megkíván. Első sorban hát ezeknek érdekeit szolgálja és minél élénkebb a kereskedelem, minél élénkebb az ipar, természetesen, hogy ezek szolgálatában, annál több dolga akad a postának is. Mindenfelé így van ez, csak Szarvason tapasztaljuk az ellenkezőt.

A posta és távirda hivatal egyesítése óta csehül vagyunk — a helybeli postán. Köztudomású dolog, hogy hamarabb érkezik meg egy levél Budapestről Szarvasra, mint a szarvasi posta hivatalától pl. a Sas vendéglőig — De sokszor megtörténik az is, hogy a délután fél kétórákor érkező pénzes levelek, csak öt óra után kerülnek a kézbesítő kezébe és csak jó hosszú idő múltán a címzettébe. Ilyen körülmények között természetesen, hogy az általános elégedetlenség már tető pontját éri el, és a kereskedők, mint a kiknek üzleti érdeke és ebből folyólag existenciája a pontos és idejében történendő postai kézbesítést okvetlen megkövetelik, ezt az állapotot türelmetlenül tartják,

Első sorban is, annak kijelentésére szorítunk, hogy nem a helybeli posta hivatal

személyzetét kívánjuk felelőssé tenni ezen abnormális állapotokért. Nem. Mert hiszen ők emberfeletti munkát végeznek, a posta és távirda statisztika erről élénk tanubizonyosságot tehetnek. — Hiszen mikor összegyűl a sok ajánlott levél, pénzes utalvány, posta takarékbetét könyvecske egy ember kezében, a korláton kívül meg ember ember hátán tolong, csoda-e, ha az expedíció úgy az indítás, mint az érkezés idején, késedelmet szenved, csoda-e ha a postai kezelés különféle ágait az a 3 ember csak a legnagyobb erőmegfeszítéssel, szorgalommal képes úgy ellátni, hogy ennek dacára is, a fél kettőkor délután érkező postát, csak 6 órákor este kapják kézhez azok, kiknek lakhelyét sorsuk a piacztéren túl jelölte ki.

Szomorú dolog biz ez, — de így van! Tavaly már kísérletet tett néhány kereskedő s bekopogtatott a kereskedelmi miniszterhez orvoslásért, de ott bizony süket fülekre talált az a kérvény, a mely kérvény a helybeli postahivatalnál uralkodó állapotokat a valósághoz hiven írta le, sőt a posta és távirda igazgatóság által kiküldött főbb hivatalnok előtt élőlőszóval is elpanaszoltuk bajainkat, meg is győződött állításunk való voltáról, meg is ígérte, hogy segíteni fog a bajon — és várjuk is a segítséget még most is.

De úgy hisszük, hogy a várakozás is unalmasa válik — meg aztán eredményre sem vezet. — Tessék hát a kereskedőknek az iparosoknak, meg társadalmi életünk kitünőségeinek segíteni a dolgon, olyformán, hogy akár directe, akár indirecte feltárni a kereskedelmi miniszter úr előtt azokat az ázsiai állapotokat,

a melynek első sorban is a helybeli kereskedők az áldozatai, tessék nekik sürgősen kérelmezni a posta és távirda hivatal személyzetének szaporítását, legalább egy emberrel.

A helybeli posta és távirda hivatal busás jövedelme megengedhetővé tenné azt, hogy az általunk vázolt abnormális állapotokat a közérdek szempontjából, a közérdek javára változtassa meg az, a kinek módjában van, a kinek kötelessége.

Az iskola és a család.

Mi az iskola? E fontos kérdést sokféleképpen definiálják, mi miatt a fogalmakban is különböző eltérések nyilvánulnak.

Más véleményt táplál a paedagogiai világ s más a laikus közönség. E vitában úgy az elsőnél — mint az utóbbinál (ennél ritkábban) csoportok alakulnak, kik meggyőzőjük zászlója alá sorakoznak. A tanítók közt is vannak nézeteltérések a feltett kérdés vitájában, de legalább elhitem magammal, hogy ők nem fogják az iskola nevezete alatt csupán azon termet gondolni, melynek farszto levegőjében missiojukat teljesítik, hanem iskolának nézik önmagukat tanítványaikkal, a mi tényleg így is van.

Állításom igazsága mellett bizonyítsom azon szerény argumentum, hogy iskolateremnek nemcsak az erre elkészített termet lehet használni, hanem bármely tisztességes épületben, sőt a természet kecsátra alatt is alkalmas körülmények közt lehet iskolát, illetve tanítást tartani.

TÁRBUZA.

MAJD ÉRTESETJÜK

Fővárosi életkép.

— A „Szarvasi Lapok“ eredeti tárczája. —

Irta: Juratus.

A népes utcára sűrű hópelyhek szállnak alá, a boltokból kiözölő fény megtörik a fehér hótakarón, mely mint valami neszfogó lágy szőnyeg borítja be az utcát. Eleven élet mindenfelé, az emberek sietnek, egyik jobbra, másik balra, mintha mindenkinek sietős dolga lenne, de azért a fényes kirakatok előtt mégis összeverődik egy-egy kis csoport, s megbámúlja Brüsszel drága csipkeit, Lion puha selymét, a szabászat remekeit s a föld gyomrának szemet kápráztató kincseit. Hányan vannak abban a kis csoportban, kik egy napba háromszor, négyszer is meáznak a kirakatok előtt, tudj, Isten hanyadszor nézik azt a sok cifra dolgot, mindig találnak valamit, a mit még sohasem láttak, vagy ha látták is, hát elfelejtették. Kíváncsiság, meg időöltés vonja az embereket oda a kirakatok elé hol a villamos láng vakító fényénél, még szászorta szebb az a sok cifraóság.

Most is ott áll vékony felöltőjében tudja Isten hányadszor, arczán a nyomor eléggé érthető betűi, testét átjárja a deczemberi hideg, s a hidegtől dermott kezei alig találnak védelmet, az elrongyolt zsebekben. De azért ott áll az ékszerész kirakata előtt, nézi, bámúlja azt a sok drágaságot, beesett szemei felvillannak annyikincs láttára, hisz abból egy kis darab is boldoggá tehetné őt. . . . Aztán megy sietve tovább, messze maradnak tőle a magas paloták, mindég ritkább lesz a gázlámpák sora — végre egészen elfogy, a szűk sikátort

hora utja vezet, csak a petroleum pislogó fénye világítja meg szegényesen. Ide már el nem ér az utcák zaja, a nyüzsgő ember áradat moraja, itt már minden csendes, csendesek az emberek, csendes utca, — de annál hangosabban hirdeti minden a nyomort.

— No mi újság Gyula? Mit mondtak?

Mit mondtak! s haragos hangon tört ki a szó abból a száználmas alakból, azt mondták, hogy majd értesítenek, csak mennyjek haza. „Ha szűk-ésünk lesz szolgálatára majd értesítjük, „Persze,“ könnyű azoknak, nem fáznak, nem éheznek, meleg, fűtött szobában lopják a napot, terített asztalhoz ül mindenki, s nem várja őket otthon a nyomor, a kétségbejítő pusztulás. Mit tudják azok, mennyi szép tervet, hány ember örömét teszik semmivé azzal a két szóval: majd értesítjük, mit tudják ők, hogy annak a két szónak minden betűje egy törzsúr az én szívembe, ők nem érzik, de nekem fáj . . .

Ugy-e édesem már megint elragadtam hevem, de nem tehetek róla, ha benneteket látlak, téged megtörve gyermekünket betegem kenyeret, gyógyszerert nem hozhatok, nincs senki a ki segítené rajtam, hogy rajtatok segíthetnék. Egynek sincs szíve, egy sem akar segíteni rajtunk, nincs a ki munkát, foglalkozást adna, hiszen szívesen dolgoznék, szívesen megtennék mindent, csak rajtatok segíteni tudnék . . . oly régen könyörgök nekik, oly régen járom őket sorra s egy se könyörül rajtam, nincs is azoknak a gazdagoknak lelkök, nincs azoknak szívök, nem is úgy éreznek azok mint más ember érez . . . szavait elfojtja a zokogás, odaborúl ahhoz a másikhoz, a ki nyomorának, örömtelen napjainak részese.

S hangos panasz felkelti nyugtalan álmából a harmadikat. Ez a nyomor igazi szülőte, arczán a halálos betegség nyoma, szemei fénytelenek, arca fakó, kiaszott. Feltápaszkodik ágyába, de satnya, vékony

testét nem bírják meg gyenge lábai, csakhamar visszaesik párnái közé.

A beteg gyermek hangos sirására letörli könnyei: az apa is, meg az anya is. Oda mennek hozzá, körülveszik, saját testükkel melegítik dermott tagjait s az éhező beteg gyermeknek az apai, az anyai csókkal kell beérni kenyerét, meg gyógyszer helyett.

Pedig még nem is oly régen, vidám boldogság tanyája volt ez a kis szoba, hol most a nyomor sir minden zugból. Annak a szegény sápadt asszonynak arczán, a boldogság fakasztott rózsákat, a mikor egy csendes nyári este, titkon odahagyta a szülői házat, hogy ahhoz küsse életét, a kit szeret. Kezdetben minden jól ment. A férj szerény fizetéséből megelégt gontalan, boldogan. S ha vasárnap elhagyták boldogságuk csendes kis tanyáját, felkeresték a tarka mezőt, a lombos erdőt, s bejárták vigan, bohókás örömmel a regényes vidéket, nem volt a világon boldogabb pár ember mint ők ketten, a farszto munka után ha haza tért a férj, a szerető feleség üelő karjai között pihente ki fáradalmait s közös boldogságuk feledtette velök a szülők haragját . . .

S a kis lakásban nem sokára hárman lettek. A megszokott esendet, hangos láрма váltotta fel, hárman voltak ahhoz a boldogsághoz a melyben kettőjüknek volt része. s megosztottak rajta mind a hárman. A harmadik még nem tudta mennyi örömet szerzett ő annak a két embernek a kiknek boldogsága most már teljes volt — többet tán megse bírtak volna. Ott a kis bölcső mellett, melyben gögicselő ajkán, ártatlan mosolylyal szötte álmait a kis angyal, fogadták újból, hangos esküvással, édes csókok között azt, mit annyiszor elmondtak már egymásnak, s még se untak rá . . . De mint a kis fiu gyarapodott erőben, a nyomor is bekopogtatott a kis hajlékba. A férj főnöke tönkre ment, s alkalmazottjai

No de nem czélom az iskola fogalmának bizonyítgatása; itélje mindenki úgy, a mint neki tetszik, azért az iskola iskolának marad. Nem mellozhetem azonban Simay István jeles paedogógusnak azon mondását: „Az iskola — én vagyok!” E jeles férfi nyilatkozatát az 1872-ben Budapesten a magyarországi tanegyletek képviselői alapelvül fogadták s azon meggyőződéssel tértek vissza körükbe, hogy ott állhat a községben a legpompásabb iskola épület, fellehet szerelve a tepraktikusabb taneszközökkel de mit ér mind ez, ha nincs ott az iskola lelke: a tanító? Az iskola jó ha jó a tanító, az iskola rossz, ha rossz a tanító. Mindezt én is vallom. De mit ér a jó tanító az elfogultságban megrögzött emberek előtt s mit tehet a tanító ha segítség helyett gáncoskodásra talál. Az tény hogy a jó tanító miudezeket idővel és tapintattal legyőzheti s mihelyt az ige testé lesz, jósága érvényre jut, fáradalma gyümölcsöt terem, „Adjatok meg a császárnak mi a császáré, Istennek mi az Istené. Adjatok meg az érdemesnek ismert tanítónak is a nevelés egyik fontos tényezőjét a tisztelet és tekintélyt a gyermek előtt s e kis fáradság meghozza jutalmát. Ámde a legjobb tanítónak is gördítene utjába sokszor leküzdhetlen akadályokat, a mi miatt a legnagyobb erőfeszítés mellett sem éri el szemes tervének kivitelét. Ezt pedig nem keresem az elenséges indulatú emberekben mindig, hanem feltalálom azoknál, kiket az iskola legközelebről érdekel számtalan szülőben. Sokan a szülők közül azon hitben ringatják magukat, hogy gyermekük otthon bármilyen legyen majd az iskola kipallérozza őket, szinte igazuk volna, ha a nap 24 órájából tizenkilenczet az iskolában és ötöt a családi tűzhely körül töltene. De erre még gondolni sem lehet s annál kevésbé kimondani. A gordiusi csomót el lehet vágni, de nehéz megoldani.

Állás nélkül maradtak. Azt a keveset, mit boldogságuk idején félretettek, a nehéz, küzdelmes napok gondjai csakhamar felemésztették, a fiatal anya arcán elhervadtak a rózsák, a nyomor elkergette őket... A boldogságot, gondtalan napjaik örömét a mindennapi megélhetés bajai váltották fel.

Hiába járta sorba régi ismerőseit — egy se ismert rá, a nyomorban élő embertől mindenki elfordult s ha mégis akad egy, a ki szegényes alamizsnájával megkönyörült rajta, csak azért tette, hogy ezzel rázza le nyakáról a nyomorultat.

Senkije se volt, szülő, rokon mind messze voltak tőle, s a közelben csak nevének szülei laktak. Ezekhez forduljon ő? A kiknek haragját, átkait ő vonta mindkettőjük fejére, azoktól kérjen segílyt? a kiket lopva, titokban fosztott meg egyetlen gyermekü től, öreg napjaik egyetlen örömétől — Nem, soha, inkább éhen vesszenek mind a hárman... Oh de könnyű volt ezt csak elgondolni, de mikor az éhség ott kopogtat az ajtón, mikor a betevő falat sincs meg, hogy egy pillanatra is csillapítsa az éhséget, mikor a kínos várakozásban, a perczekből órák lesznek, mindent még a legnagyobb bünt is elköveti az ember... hogyne határozná el magát, megkérlelni a haragos szülőket.

Es ment, ment abba az ismerős házba, hova anynyiszor járt az előtt, hol annyi boldog percznek öröme élte át, s a hová szegény feleségének belépni sem volt szabad. Mint elfáradt a míg oda ért, reszketett keze, lába — de azért össze szedte minden erejét és bekopogtatott hozzájuk, csendesen, félve mint a hogy a szegény emberek szokták. S a mikor ott állt előttük, a szigorú haragos tekintetet nem bírta elviselni, szemeit lesütötte, mint a bűnös, ha tetten érik, a mikor tudja, érzi, hogy rosszat tett. Mit is mondott volna nekik, megértették azok szó nélkül is. Szánalmas alakját csak megpillantották, neki beszélni sem kellett. Annyit még is mondott, hogy keresett munkát, foglalkozást. Jártam mindenütt, hova csak eljuthattam, sehol sem akadtam könyörületnek nyomára, s ha minden emberből kihalt az érzés, ha körülöttem más minden darabokra szakadt boldogság, jólét, öröm ti el nem fordulhattok tőle, gyermeketekről, gyermekem anyjától. Hagyjatok engem veszni, velem ne törődjétek, csak rajtok segítsetek.

Tovább nem bírta se szóval, se erővel, szava elfult, összeesett — s a haragos szülők kemény tekintete meglágyult, oda mentek hozzá és felemelték...

S talán bizony nem ütközik nehézségekre az iskolai oktatás és nevelés, mikor sok családban a gyermek testi gondozása tulszárnyalja a lelkit? Nézzünk csak a példa kedvéért pár családot a hol a gyermeki szeretetnek vélt bánás módferde irányát követik Némely szülők a gyermeket szüntelen dicsérik, folyton hizelegnek végtelenszágát szóval minden kívánságát úgy ápolják mintha pár nap alatt elveszlenék. Csak akkor ábrándulna ki a l'aga eljárásukból, s midőn a kényes gyermek fejükre nő s szülői tekintélyt ismerni sem akar. Most aztán jön az iskola, Probály csak az ilyenekkel crélyesen bántni. Kezdetben udvariasság jelei mutatkoznak, de rövid idő alatt „kibujik a szeg a zsákból” s a féltett udvariasságot indulat makacsság és szófogatatlanság váltja fel. Itt már az iskola ideig óráig tartó fék, mert hát otthon a tanító ocsárlása mellett feitalálják a gyermekéért epedő anyakitárt karját. Ilyen esetben az a sajátságos, hogy a szülő jobban hisz kesergő gyermekének, s a tanító iránt nemtelen ki. ásoakra velededik csak azért, mert a tanító a magzat lelki gyöngéjre lépett. Egy másik családnál az erkő cstelenszék az annyira usussá válnak, miszerint a gyermek sokszor egész észrevétlenül aljas kifejezést használ s nem is nagyon szégyentli, mivel náluk az a szokás, azt ő örökölte. Hol van már azon iskola a mely eléleköző gyomokat a szülők közönye és távolmaradása mellett kurtja. Ebben rejlik a gordiusi csomó, melyet nemhogy megoldani, de vágni sem könnyen sikerül. Ilyen viszonyban áll a család és iskola, contra ellen recontra.

Az orvos-ló szer az iskola csak úgy használ ha a gyermek nem kényes, nem lát szüntelen rossz példát, és a család tisztelettel viseltetik az iskola lelke, a tanító iránt. Azért minden hibás szülő vessen számot nevelési eljárásával s iparkodjék: kerülni mindent a mi a gyermeki fogékony ész megmételvezésre szolgálna. Inkább halon meg a gyermek testileg, mint boldogtalan egyen lelkileg. Hozassék összhangzatba a testi nevelés a lelkivel, értsen egyet a szülő a tanítóval s akkor eléri célját a család és iskola.

Sz . . .

Ujdonságok.

Közszemlén. A képviselő testület azon határozata, mely szerint a szarvas-mezőhegyesi vasut kiépítésére újból 10,000 forintot szavazott meg, a városházán közszemlére van kitéve.

Hadmentességi díjkötelesek figyelmébe. A városi előljáróság közhírré tette, hogy a hadmentességi díjkötelesek igyekezzenek a reájok kirótt díjakat f. hó 15-éig kifizetni, mivel ez időn túl késedelmi kamat szedik be tőlük.

Háialozás. Haraszi Mór ugy saját mint gyermekei, unokái és összes rokonai nevében mély fájdalommal jelenti a feledhetlen hitves, anya nagyanya és rokon H a r a s z t i M ó r n é Klein Ernesztinának f. hó 5-én délután 1 és fél órakor, élete 54-ik, boldog házassága 35-ik évében történt gyászos elhunytát. A drága halott 1891. november 6-ik napján d. u. 3 órakor a szarvasi sírkertben fög örök nyugalomra tétetni. Csabacsüd, 1891. november 5. Áldás lengjen porai felett! A közbecsülésnek örvendő uri család gyászában városunk társadalma élénk részt vett, Csabacsüdről egyenesen a szarvasi izr. temetőbe vitték a megboldogultat, hol nagyszámú s előkelő közönség gyűlt egybe, — tiszt. R r e i c h a r d Markusz rabbi úr megható gyászbeszéde mély benyomást tett a jelenlevőkre. A temetés alkalmával a mélyen sujtott férj Haraszi Mór 100 frtot adott át az izr. hitközség elnökének, a szegények közötti kiosztás céljából — ugyan csak 100 frtot kapott ez alkalmommal a keresztény nőegylet is.

Személy és ház összeírás. A személy és ház összeírás f. hó 5-én vette kezdetét városunkban, mely alkalmából az előljáróság felhívja a lakosságot, hogy lehetőleg otthon tartózkodjanak és a kiküldötteknek az összeírásokhoz szükséges adatokat s különösen a házbérleteket valamint a család tagjainak s a cselédségnek

számát lelkiismeretesen vallják be, mert ellen esetben büntetés alá esnek.

Adózók figyelmébe. Folyó hó 2-tól kezdve 15 éig a vár si pénztár.ál adóbefizetések a délutáni órákban is teljesíthetők.

Osztalék. A gazdák és iparosok hitelszövetkezetének szarvasi ügynökségénél f. hó 3 és 6-án a szelvény tulajdonosok között osztalékot fizettek ki.

Iskola szentelés. A kondorosi ev. egyház újonnan épült iskoláját nov. 2-án szentelte föl nt. Achim Ádám békési esperesség főesperese. Az iskola növendékeinek száma 186. A mi már egy újabb iskola létesítését követeli.

Mérnöki munka vizsgálat. A gróf Károlyi-féle uradalomnak szarvasi gazdák által megvásárolt kondorosi részét Visnovszky Sándor budapesti mérnök osztotta fel mérnökiileg. E munkálatot szakértők vizsgálták felül, Haviár Lajos kir. főmérnök Kikindai Cézár társ. mérnök és Palmay Károly budapesti mérnök, kik vizsgálatukat a lefolyt heten befejezték.

— **Hageter** Gusztáv volt szarvasi kereskedő szép fűszer üzletet rendezett be Kondoroson.

— **Munkásmozgalom.** Orosházáról vasárnap nyugtalanító hírek jöttek forgalomba újabb zendülésről majd összeesküvésről. A hír részben valónak bizonyult, legalább azt lehet következtetni abból hogy a járás helyettes főszolgabírójának Bartóky Józsefnek hivatalos értesítése folytán szombaton Reiszig Ede főispán és kormánybiztos, Oláh György tisztí főügyészszel Orosházára sietett s ott a nevezett főszolgabíróval és Sal járásbíróval szigorú nyomozást rendelt el s többeknek kihallgatása után elfogatások is történtek. A vizsgálat részletei hivatalos titkot képezvén, csak annyi szivárgott ki, hogy az orosházi munkások a munkás kör feloszlatása után is titkos összejöveteleket tartva, a rosenthali merénylet alkalmából állítólag újabb merényletről beszéltek s Mária Ferencz állítólag vállalkozott is újabb merénylet elkövetésére. Az e tárgyra kiterjedt vizsgálat alapján Mária Ferenczet Budapesten, B. logh, és Horváth nevű munkásokat pedig Orosházán elfogták.

Katonai lóvásárok. A m. kir. debreczeni 2-ik honvéd huszárezred parancsnokság pótlóvázó bizottsága f. évi december hó 7-én pótlókat fog városunkban vásárolni a tenyésztők től. A bevásárló lovak életkora 5 évtől 8 évig, 4 és fél éves lovak csak akkor vétettek meg, ha jól ki vannak fejlődve, a legkisebb magasság 158 cm. a legmagasabb pedig 166 cm. Az 1-ső huszár ezred szintén fog tartani lóvásárt Kun-Szent-Mártonban december hó 2-án.

Új pallókat raknak le mindenfelé városunkban. Ideje is már, mert a régiek ugyancsak rászolgáltak már arra, hogy ujjakkal cseréljék fel.

Mezőtúron a roncsoló tarokk ebben az évben ugyancsak szomorú aratást tart. Eddig több mint 400 gyermek esett a pusztító járvány áldozatául, s daczára a legszigorúbb s legmesszeemenőbb óvó intézkedéseknek a szörnyű járvány még most is egyre szedi áldozatait.

Bárdi Lajos színigazgató társulata — Losonczon a közönség közönyével nem igen bír megküzdeni. Ugy értesülünk, hogy folyton üres házak előtt játszanak.

A tanoncz-iskolák látogatására nézve a közoktatási minster, egy a napokban kibocsátott rendeletében kimondta, hogy azon iparos és kereskedő tanonczok, kik a gymnasium, reál vagy polgári iskola négy osztályát, avagy a felső népiskola 3 osztályát elvégezték, felmentendők a tanoncziskola látogatásától.

Táncpróba. Dobos Adolf, veterán táncmesterünk táncpróbáját f. hó 14-én fogja megtartani a Bárány szálloda termében. — Huszadik táncpróba lesz ez már adja Isten még a másik huszat is!

Helyre igazítás. A legutóbbi városi képviselők közgyűléséről szóló tudósításunkban egy kis sajtóhiba fordult elő. Ugyanis azon képviselők, kik a szarvas-mezőhegyesi vasut vállalkozói által kért 10,000 frt megadatása ellen szavaztak nem 9-en, mint a tudósítás meg említette, hanem csak 7-en voltak.

A p r ó s á g o k,

K e l l e m e t l e n.

— Miért vágsz oiy bus arcot?

— Provokáltak,

— Csak nem félsz?

— Dehogy! azonban öten provokáltak, és lásd ha egyszerű lövik le az embert, az még csak megjárja de ötször — azt nem tudom kiállani,

*

H a n g v e r s e n y e n.

Mérgesné: Ah, ha ezt a dalt hallom, egészen oda vagyok,

Úr: Meg ne mondja a férjének, különben egész nap azt éneklí majd.

Előny.

— Mennyi hozományt ad a leányával?
— Az idősebb huszezer forintot kap, a fiatalabb csak tizenötöt; de a kisebbiknek az az előnye, hogy nem tud zongorázni.

Boszúságban.

Epésné a társaságban jó ideig idegesen figyel meg Málnayné. Végre odaszól a férjének:

— Nézd csak, ez a Málnayné milyen kényes, a mióta özvegy . . . Nagyszerű . . . Igazán kiállhatatlan . . . de hiszen lehetek még én is özvegyasszony

A szórakozottság netovábbja.

X. báró valóban nagyon szórakozott. Koesisa ki erős meghülésből csak nem rég gyógyult fel, parancsait várja

— Maga nem köhög már, János. Képes-e ma befogni?

— Ó igen, báró ur, majd jól beburkolózom.

— Helyes! A viktóriában akartam ugyan kiköcsikézni, de azért hogy maga meg ne hüljön, megengedem, hogy a csukott hintóba fogja a lovakat, . . .

Öszinteség.

Ur: Itt ebben a boltban van egy fiatal hölgy, adja át a levelet neki, azt hiszem ügyese a kezébe tudja juttatni.

Hordár: Oh igen, hiszen egykor én is ilyen boldog voltam.

Nagyilekfi.

Lakó: Nézze háziúr, a szobánk fala az éjjel végig repedt.

Haziúr: No vigasztalódjék, hisz azért nem stájer. rolok, ha nagyobb lett is az ön lakása.

Érzés.

— Ez a hentes gözmotorral gyártja a kolbászokat

— Érzem.

— Mit?

— A lóerőt.

Irodalom.

Felhívás Előfizetésre.

Mintegy hat évvel ezelőtt, Arad vármegye, Arad sz. kir. városa és az aradi Kölcsey-egyesület elhatározták, nemzetünk e hazába való költözésének ezredik évfordulóján.

„Arad vármegye és Arad sz. kir. város Monographijá"-t

a mai tudományos irodalom színvonalának megfelelő módon megíratták. A három erkölcsi testület a tovább teendők ellátására monographia-bizottságot küldött. E bizottság a szerkesztéssel dr. Jancsó Benedek tanárt bízta meg.

A szerkesztő javaslata alapján a bizottság megápitotta, hogy a monographia 3 kötetből álljon 140—150 nagy nyolczarétű ivnyi terjedelemmel.

Az egész mű felosztása a következő:

I. kötet, 50 iv. A megye természetrajzi leírása. A földtani rész írja dr. Lóczy Lajos egyet. tanár; az állat- és növénytan részét dr. Simonkai Lajos főreálisk. tanár.

II. k. 50 iv. A megye és város története a legregibb időkől dr. Márki Sándor áll. főgymnasiaumi tanártól.

III. k. A megye és a város magyar- és németajkú lakosságának ethnographiáját írja dr. Jancsó Benedek; a románajkú lakók ethnographiáját dr. Alexi György tanár. A megye és város közigazgatási statisztikai és tanügyi stb. leírását adja dr. Gaál Jenő országgyűlési képviselő.

A nagyterjedelmű munka nem egyszerre, hanem kötetenként fog megjelenni a következő sorrendben.

1891. év végén a II. k. első fele 25—30 ivnyi terjedelemben. Arad vármegye és Arad sz. kir. város története a legregibb időkől a törökhódítás kezdetéig (1552).

1892. évi június hó végeig az I. k. második fele 17 ivnyi terjedelemben. Állat- és növénytan rész.

1892. évi decz. 31-ig 17 ivnyi terjedelemben az I. k. első fele Földtani rész.

1893. évi jun. 30-ig 20—25 ivnyi terjedelemben a II. k. második fele. A történelem folytatása napjainkig.

1893. dec. 31-ig III. k. első fele. Ethnographia.

1894-ben a közigazgatási rész.

A monographia-bizottság abban a kedvező helyzet-

ben van, hogy a monographia történelmi részének első felét rövid idő alatt szétküldheti.

A monographia nem csak szakszerű tudományos mű lesz, hanem népszerű olvasmány is mely a tudományos búvárlat eredményeit közérthető nyelvre és a gyakorlati életre alkalmazhatóságokra való tekintettel adja elő. Ez okból a mű minden egyes kötete el lesz látva tablazatokkal, térképekkel, műemlékek, oklevelek tájak és ethnographiai tárgyak illusztrációival.

A bizottság a rendelkezésére álló eszközöket arra törekszik felhasználni, hogy a mű külső kiállítása díszes legyen és megfeleljen a mai magyar könyvnyomtatás színvonalának.

A bizottság abban a meggyőződésben hogy az elvállalt feladat csak úgy oldható meg sikerrel, ha e mű mentül szélesebb körben elterjed, elhatározta hogy

„Arad vármegye és Arad sz. kir. város monographiájá"-ra a lehető legolcsóbb áron aláírást nyit.

Egy példány előfizetési ára 8 frt. o. é. Egyes kötetekre nem fogadunk el aláírást. Az összeg három részben lesz fizetendő és pedig: Aláíraskor 3 forint az első kötet rész átvelelekor szintén 3 — és a második kötet rész készítésénél 2 frt.

A nyomandó példányok számáról való tájékozást miat felkérjük a t. közön-éget az aláírásoknak decz. 31-ig való szives teljesítésére, annyival is inkább, a határidőn túl — a mikor a gyűjtő-iveket is be szedjük — aláírásokat nem fogadunk el. A mű könyvkereskedésbe csak korlátozott számban és 12 frtnyi árban fog adatni.

Az aláírási iver 1891 decz. 31-ig az előfizetési pénzekkel együtt a Kölcsey-egyesület titkári hivatalához küldendők. Az egyes kötetek pontos szétküldését szintén a Kölcsey-egyesület titkársága fogja eszközölni.

Aradon, 1891. évi szeptember havában.

FÁBIÁN LÁSZLÓ, Dr. JANCÓS BENEDEK,

Arad vármegye és Arad sz. kir. város monographia szerkesztője.
sz. kir. város főispánja, s
s a monogr.- bizottság elnöke.

A „Vasárnapi Ujság“ november hó 1-iki száma a következőket tartalommal jelent meg: „A sirnál.“ Irtá gróf Teleki Géza (Goro. Lajos rajzával). — Költemények, „Vértanúk hamvai.“ Luther Mártonról, Longfellow paraphrasisa után fordította Hegedűs Istvan. — Halottak éjén. Telekos Bélától: — „Maria Terézia mint családjánya.“ 5 képpes. 1 Maria Terézia. Az országos képtárban levő eredeti rézmetszet után 2. I. Ferenc római császár magyar kísérlettel. 3 József trónörökös főherceg magyar kísérettel. 4 Katalin orosz czárnő. 5. Maria Antonia kiralyne.) „Vázlatok a francia forradalom történetéből.“ Második sorozat. Egykorú és legújabb források után. — Főúri vadászatok Oroszországban. — „Halottak napján“ (Képekkel 1 Indian temetés 2. Mohamedan temető Kairóban.) Kovács Jánostól. — „Magyar szellemi élet.“ (Jókai Mór, Benczur Gyula, Blaha Lujza, Vágó Pál, P. Márkus Emilia, Dóczy Lajos, Thhn Mór, Horovitz Lipót, Muukácsy Mihály, Mikszáth Kálmán, Zichy Antal arcképpel) — „Hova ér az ember?“ Mikszáth Kálmántól. — Adalék a Württemberg-huszárok 1848/49-iki történetéhez. — Egy volt Württemberg-huszártól. — Szabados János. (Arcképpel) „A Tisz“ Szabados János költeménye. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek. — Egyház és iskola. — Mi ujság. — Egyveleg. — Sakkjáték. Képtalány. — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Heti naptár.

A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyed évre 2 frt. „Politika Ujdonságok“-kal együtt 3 frt — Ugyan csak Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb ujság a magyar nép számára feléve 1 frt.

Megjelent és hozzánk beküldött:

„Községi Rendőr.“

Rendezett tanácsú városok, nagy és kis községek előjárósága és rendőrsége számára.

Javított és bővített második kiadás,

Szerkesztette: Chiszo Miklós,

Békésvármegye árvaszéki jegyzője és t. t. ünöke.

A 12 ivnyire terjedő könyvben szerző a németországiak példájára, — hogy tudomány tételeit népszerűsítthesse és szélesebb körben ismertethesse, — katechetikus módszert használ, a mit gyakorlati szempontból tekintve, szerencsés gondolatnak kell tartanunk. Rendőrségünk, ka kivezeti arra, a mire szakmájában szükség van, e kitűnőnek mondható könyvben mindazt megtalálhatja.

A mű kiadást Dobay János gyulai könyvnyomdája vállalta el a és ára lüzve 80 kr. Angol vászonba

kötve 1 frt. Megrendelhető Dobay János könyvkereskedésében Gyulan és minden hazai könyvárusnál.

E szakirodalmunkban páratlanul álló és szerző sokoldalúságáról és szorgalmáról tanuskodó művet, mely dicsejétre méltó, népszerű, világos előadással tárgyalva mindent felölel, melegey ajánljuk a szakkörök figyelmébe.

A mű tartalma:

Előszó. — Előszó a második kiadáshoz. — I. Rész. Büntetek és vétségek. — II Rész Kihágások. — Általános rész, Az előjáróság kötelessége. — II. A rendőr kötelessége általában. II. Különös rész. — I A rendőr kötelessége közegészségügyben. — II. Útlevelő ügy. — III. A rendőr kötelessége toloncolásnál — „Toloncolhatóságrol — A toloncolás rendjéről, — IV. Tűzrendészet. — V A rendőr kötelessége vadászati ügyben — VI A rendőr kötelessége halászati ügyben — Halászati kihágás. — VII. Közutak és közmunka. — VIII Vízrendőri intézkedések, IX. Hajómalmi szabály — X. Hajózási rendszabaly — XI. Eredeti kártételek. — XII. A rendőri kényszerről. — XIII A karhatalom. XIV. A rendőr kötelessége állat egészség ügyben. — XV. Állategészségügy. — Allategészségügy szolgálat. — XVI. Selyemtenyészés. — XVII Vasárnapi munkaszünet. — III. Különös rész. A közigazgatási hatóságok hatóságok hatáskörében utalt kihágások. — I. A hatóságok és köz csend elleni kihágások. — II A közbiztonság elleni kihágások. III. Közrend és közszemérem elieii kihágások — IV A községi és a testi épség elleni kihágások. — V. Tulajdon elleni kihágások. A kir járásbíróóságok hatáskörébe utalt kihágások — I. Állam elleni kihágások. — II. Hatóságok és közrend elleni kihágások. — III. A vallás és annak szabad gyakorlata elleni kihágások IV. Pénz és értékpapírok hamisítására vonatkozó kihágások V A családi állás elleni kihágások. — VI. A közbiztonság elleni kihágások. — VII A közrend és közszemérem elleni kihágások. — VIII Szerencsejáték által elkövetett kihágások. — IX A közegészség és testi épség elleni kihágások. — X Tulajdon elleni kihágások. — Függetlek I Tolvaj irasmod. — II. Hamis kártyajáték. — III. Tolvaj számok.

A szerkesztésért felelős: SZIKES ANTAL.

2480 szám/tkv. 1891.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szarvasi árva-pénztár végrehajtónak Jancsó György végrehajtást szenvedő ellen 100 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a b. gyulai kir. törvényszék (a szarvasi kir. jbróság) területén levő Szarvas községben fekvő a szarvasi 1329 sz. tjkvben foglalt Jancsó György nevében álló A I. 1 rsz. a (2019—20) hrsz. 400 □ öl beltelkes házra az árverést 400 frtban ezennel megálapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1891 évi november hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor Szarvason a tkvi hatóság hiv. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárarának 10%-át vagyis 40 frt készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt m.k. igazságügyministeri rendelet 8-§-ába kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881: LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szarvason 1891 évi augusztus 12-ik
A szarvasi kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság.

KONTUR JÓZSEF,
kir jbró.

